

ท่อไอเสีย

เทอร์โบ

เนื่องในโอกาสปีใหม่ 2545 “เทอร์โบ” ขออนุญาตสวัสดิ์ปีใหม่กับแฟน ๆ “วารสารข้าราชการ” ทุกท่าน

ขอให้มั่งมีศรีสุข มีสุขภาพแข็งแรง มีความสุขกายสุขใจ รวมทั้งไม่มีอะไรมาทรมานใจมากนัก

สำหรับ “เทอร์โบ” นั้น ยังคงต้องปล่อยไอเสียทางท่อไอเสียต่อไป

ครับ ปล่อยไปเพื่อที่จะให้อะไร ๆ ดีขึ้น

ฉบับต้อนรับปีใหม่นี้ “เทอร์โบ” มีเรื่องเล็ก ๆ มาฝาก 2 เรื่อง

เริ่มที่เรื่องแรกก่อนนะครับ

ท่านผู้อ่านที่ติดตาม “วารสารข้าราชการ” มาโดยตลอด คงจะจำได้ว่าได้เคยเขียนถึงการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุของ “เทอร์โบ”

วิธีการก็คือ การสร้างสวนเกษตร แม้จะเป็นสวนเล็ก ๆ เพราะมีเนื้อที่ไม่มากนัก

แต่ก็ไม่ทำให้ชีวิตเหี่ยวเฉา

สวนเกษตรนี้เดิมเป็นท้องนา การถนอมดินจึงเป็นเรื่องใหญ่ แต่ก็ได้แก้ปัญหาด้วยการขุดสระในพื้นที่ แล้วนำดินมาถมที่ที่เหลืออยู่ให้สูงขึ้น

ได้เนื้อที่สระประมาณ 100 ตารางวา แต่เนื่องจากเป็นสระที่ลึกพอสมควร จึงสามารถเลี้ยงปลาได้ถึง 5,000 ตัว

ส่วนพื้นที่ที่เหลืออีกประมาณ 130 ตารางวา นั้น ก็ปลูกต้นไม้เกือบทุกชนิด

ทั้งมะพร้าว มะม่วง มะนาว มะยม ขนุน มะละกอ กัลย และของกินปักษ์ใต้ต่าง ๆ เช่น สะตอ และใบเหลียง

รวมทั้งปลูกผักต่าง ๆ ตามฤดูกาลด้วย เช่น บวบ ฟัก และแตงกวา

ส่วนโหราพา ใบกะเพรา มะเขือ กระถินและชะอมนั้น มีให้กินอยู่เป็นประจำ

ได้ลงทุนปลูกกระท่อมขึ้น 1 หลัง เพื่อหลบแดดและฝน

* ลงในวารสารข้าราชการ ประจำเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2545

รวมทั้งต่อไฟฟ้าเข้าไปในพื้นที่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อจะได้สูบน้ำรดต้นไม้
 ทำไปก็เพลินไปครับ เพราะได้ออกกำลังกาย ได้ขุดดิน คายหญ้า และตัดหญ้าให้ปลากิน
 นอกจากนี้ ยังได้ความรู้ในการปรับปรุงดินและการปลูกพืชไปด้วย

เลี้ยงปลาได้ประมาณ 8 เดือน พอจะจับขายได้

ปลา 5,000 ตัว ที่เลี้ยงไว้ ตอนนี้เหลือเฉพาะลูกหลานของมันเท่านั้น

เพราะเข้าใจว่าเพียงกินเดียวเท่านั้น ขโมยก็ไปช่วยจับและช่วยขาย รวมทั้งรับเงินแทนไป
 ด้วย

ยังครับ มะม่วงสามฤดูที่ปลูกไว้หลายต้น เริ่มมีผลแล้ว ทั้ง ๆ ที่ต้องปลิดทิ้งเพราะต้นยัง
 เล็ก ปล่อยให้เพียงต้นละไม่กี่ลูก

แต่ก็ยังมีคนไปช่วยเก็บให้

แม้ว่าจะโดนขโมยเล่นงาน แต่ก็ยังคิดว่าไม่เป็นไร เพียงแต่เราต้องปรับเปลี่ยนวิธีการบาง
 อย่างเสียใหม่

สำหรับปลานั้น ไม่ต้องตัดหญ้าหรือให้อาหารอีก แต่จะปล่อยให้ไปตามธรรมชาติ

ส่วนมะม่วงนั้น เห็นว่าเพียงได้อาศัยร่มเงา สร้างความร่มเย็นให้กับตัวเองและพื้นดินก็น่า
 จะพอ ส่วนผลนั้นขโมยอาจจะหลงเหลือไว้ให้กินบ้าง

ส่วนต้นไม้อื่นก็ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการปลูก คือปลูกในสิ่งที่ขโมยไม่เห็นผลผลิต คือต้น
 ไม้ที่ให้ผลผลิตในดินแทน

ก็สมุนไพรที่กำลังฮิตติดอันดับอยู่ในปัจจุบัน เช่น ขมิ้นและกระชายดำ เป็นต้น

ปลูกกระท่อมได้เพียงปีเดียว เห็นสภาพของความชำรุดเร็วมาก

เฉพาะหลังคาซึ่งมุงด้วยแผ่นนั้น เจอทั้งฝนและลมซึ่งแรงเหลือเกิน ก็อยู่ไม่ไหว ขณะนี้
 หลบแดดและหลบฝนไม่ค่อยจะได้

จึงวางแผนจะสร้างบ้านหลังเล็ก ๆ ไว้แทนกระท่อม

ออกแบบและประเมินราคาไว้เรียบร้อยแล้ว เหลือแต่เพียงหาช่างมาดำเนินการ

ความคิดดังกล่าวต้องหยุดลงเพราะมีมือดีขโมยสายไฟของการไฟฟ้านครหลวงรวมทั้ง
 สายไฟส่วนตัวเส้นสั้น ๆ ที่เดินจากเสาไฟฟ้าถึงกระท่อม

ก็ต้องขอชมเชยชาวบ้านแถบนั้นละครับ ที่เห็นขโมยนั่งลอกสายไฟเพื่อนำไปขายที่ร้าน
ของเก่า

จึงช่วยกันจับส่งตัวไปส่งให้ตำรวจดำเนินคดี

ครับ นึกว่าขโมยสายไฟฟ้าอยู่ในห้องขังแล้ว คงจะไม่มีขโมยคนใหม่อีก

จึงได้ติดต่อการไฟฟ้านครหลวงให้ต่อสายไฟฟ้าให้ใหม่

ซึ่งก็จำเป็นต้องเดินสายภายในไว้ก่อน ก็สายไฟฟ้าที่เดินจากกระท่อมไปที่เสาไฟฟ้านั้น
แหละครับ มีความยาวเพียงประมาณ 50 เมตร ได้กระมัง

ยังไม่ทันที่การไฟฟ้านครหลวงจะมาเดินสายให้ใหม่

ขโมยก็มาตัดสายไฟฟ้าราว ๆ 50 เมตรนั้นไปอีกแล้ว

ความคิดที่จะต่อไฟฟ้า รวมทั้งความคิดที่จะก่อสร้างบ้านหลังเล็ก ๆ ก็เลยมอดไป

และนี่คือที่มาของข้อเขียนในวันนี้

เปล่าครับ อย่าเข้าใจผิดว่า “เทอร์โบ” จะต่อว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

“เทอร์โบ” เข้าใจผิดว่า แม้ว่าหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของตำรวจโดยตรง

แต่ตำรวจก็มีไม่พอที่จะระวังไม่ให้มีการลักเล็กขโมยน้อย

โดยเฉพาะสวนเกษตรของ “เทอร์โบ” ซึ่งห่างไกลจากชุมชนพอสมควรนั้น เกินกำลังของ
ตำรวจที่จะช่วยได้

อย่างไรก็ตาม เราคงไม่ปล่อยให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่ใช่หรือ

คงต้องหาวิธีป้องกันพอสมควร

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทรัพย์สินบางอย่าง เช่น สายไฟฟ้า สายโทรศัพท์ และท่อประปา
เป็นต้น

ของเหล่านี้แม้ว่าจะเป็นสมบัติของการไฟฟ้า องค์กรโทรศัพท์ และการประปา โดยตรง

แต่ต้องถือว่าเป็นสมบัติสาธารณะด้วย

เพราะประชาชนเกือบทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยและต้องใช้อยู่เป็นประจำทุกวัน

การที่ถูกลักขโมยไปนั้น สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในทันทีโดยตรง

จึงควรใช้มาตรการพิเศษเพื่อใช้กับผู้ลักขโมยของเหล่านี้

ทั้งมาตรการการลงโทษและมาตรการการป้องกัน ซึ่งจะแยกกล่าวเป็นกรณีไป

เรื่องแรกพูดถึงมาตรการการลงโทษก่อน

โทษของการขโมยของที่เป็นสมบัติสาธารณะนี้ ควรจะหนักและรุนแรงกว่าโทษของการลักเล็กขโมยน้อย

นอกจากจะถูกลงโทษรุนแรงกว่าแล้ว น่าจะลงโทษอย่างอื่นประกอบด้วย

เช่นผู้ที่ขโมยสายไฟฟ้านั้น จะต้องให้ไฟฟ้าช็อตทุกวัน

ไม่ต้องให้ถึงตายหรอก แต่เอาเป็นว่าเมื่อออกจากคุกออกมาแล้ว ไม่กล้าขโมยสายไฟฟ้าอีก

สำหรับมาตรการป้องกันนั้น ควบคุมที่ร้านค้าของเก่า

ของที่เป็นสมบัติสาธารณะเหล่านี้

อนุญาตให้ขายได้เฉพาะที่ร้านค้าของเก่าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ขายตามรถเข็นโดยทั่วไป

ผู้ขายจะต้องใช้บัตรประจำตัวประชาชน และร้านค้าของเก่าที่ซื้อก็ต้องจดบันทึกไว้ด้วยว่าซื้อมาจากใคร

เมื่อมีการแจ้งความต่อสถานีตำรวจใด ก็อาจตรวจสอบได้จากร้านขายของเก่าบริเวณสถานีตำรวจนั้นและสถานีตำรวจใกล้เคียง

การทำให้สมบัติสาธารณะซื้อขายยากขึ้น เป็นการป้องกันการขโมยได้

ก็ไม่ทราบว่าคุณคิดของ “เทอร์โบ” จะเข้าทำหรือไม่ และจะปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด

ก็ฝากกระทรวงยุติธรรมและสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ช่วยพิจารณาด้วย

เพราะคนที่เดือดร้อนคือประชาชนที่อยู่ในชนบทครับ

เรื่องที่สอง เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นที่สวนเหมือนกัน

แต่เป็นสวนอาหาร ไม่ใช่สวนเกษตรเหมือนเรื่องแรก

นาน ๆ “เทอร์โบ” จะไปรับประทานอาหารที่สวนอาหารกับเขาซักครั้งหนึ่ง

เพื่อนฝูงเขาฝากไวน์มาให้ทานแล้ว วันนั้นจึงถือโอกาสนำไวน์ไปดื่มในสวนอาหารนั้นด้วย

ยังโชคดีที่ก่อนจะเปิดไวน์ พนักงานบอกก่อนว่าค่าเปิดขวดที่นี้คิดขวดละ 300 บาท นะครับ

ได้ฟังแล้วก็ตกใจ เพราะไวน์ที่เพื่อนให้มานั้นราคาไม่ถึง 200 บาท

ก็เลยไม่ต้องดื่มกันในวันนั้น เพราะยังไม่ร่ำรวยพอที่จะจ่ายค่าเปิดขวด 300 บาท

ดังนั้น วันนี้คงต้องพูดถึงเรื่องค่าเปิดขวด

คงต้องพูดในหลักการก่อนว่า ส่วนใหญ่แล้วค่าเปิดขวดจะมีก็เฉพาะร้านที่จำหน่ายเหล้าหรือไวน์โดยเฉพาะ

เช่น ในผับ ในบาร์ หรือในสถานบันเทิงโดยทั่วไป

ทั้งนี้ เพราะไม่ต้องการให้ลูกค้านำเหล้าหรือไวน์มาดื่มที่ร้านของตนเอง

และค่าเปิดขวดจะต้องคิดให้แพง พอ ๆ กับกำไรที่จะได้จากการขายเหล้าหรือไวน์ในแต่ละขวด

ปกติคนที่ไปดื่มในผับ ในบาร์ หรือในสถานบันเทิงก็จะรู้กัน

ว่าหากนำเหล้าหรือไวน์ที่ตนเองชอบ ไปดื่มในร้านเหล่านี้ ก็จะต้องเสียค่าเปิดขวด

มาถึงร้านอาหาร ซึ่งวัตถุประสงค์หลัก ก็คือการจำหน่ายอาหาร ไม่ใช่จำหน่ายเหล้าหรือไวน์

ส่วนใหญ่เขาจะไม่คิดค่าเปิดขวดกัน ยกเว้นร้านอาหารในโรงแรม ซึ่งจำหน่ายเหล้าและไวน์ด้วย ก็จะคิดค่าเปิดขวด

แต่ร้านอาหารตามถนนทั่วไป โดยเฉพาะสวนอาหารนั้น ไม่เคยเห็นเขาคิดค่าเปิดขวดกัน

หรือจะคิดอย่างมากก็ 50 บาท หรืออย่างมากสุดก็ไม่เกิน 100 บาท

ซึ่งคิดว่าเป็นค่าบริการเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็พอจะเข้าใจ

แต่นี้คิดตั้ง 300 บาท ซึ่งก็แพงเกินไป

และคิดว่าคงจะรวมค่าภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย ซึ่งหากรวมก็อีกตั้ง 21 บาท รวมเป็น 321 บาท

ครับ เมื่อ “เทอร์โบ” เจอกับปัญหา ก็คงไม่พูดอย่างเดียว ต้องหาทางแก้ปัญหาเรื่องนี้ด้วย

หน่วยงานแรกที่นึกถึงก็คือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

จึงโทรศัพท์ไปสอบถามในเรื่องนี้ ที่หมายเลขโทรศัพท์ 0-2282-4579

เจ้าหน้าที่ที่รับสายเป็นผู้ชายครับ แต่พูดจาด้วยอัธยาศัยไมตรีที่ดียิ่ง

ได้รับทราบว่าเป็นเรื่องที่ต้องแจ้งที่กรมการค้าภายในให้ดำเนินการ

พร้อมกับแจ้งหมายเลขโทรศัพท์กลางของกรมการค้าภายใน คือ 0-2221-0062 ให้ด้วย

เจ้าหน้าที่ของกรมการค้าภายในที่รับสายเป็นผู้หญิง มีอัธยาศัยดีเช่นกันครับ ได้ขอให้พูดสายโดยตรงกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์ร้องเรียน โดยตรงที่หมายเลขโทรศัพท์ 0-2622-2420-3

มาถึงจุดนี้อยากขจัดจังหวะชกนิกิต หากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จะแจ้งหมายเลขโทรศัพท์ของศูนย์ร้องเรียน กรมการค้าภายใน ก็จะประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการโทรศัพท์ได้มาก

หลังจากที่เจ้าหน้าที่ของศูนย์ร้องเรียน กรมการค้าภายในได้สอบถามรายละเอียดและแจ้งว่าจะแจ้งผลการพิจารณาไปให้ทราบในภายหลัง โดยได้ขอชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ไว้ด้วยแล้ว

“เทอร์โบ” ก็ได้เสนอแนะไปด้วยว่า ร้านอาหารโดยทั่วไป โดยเฉพาะสวนอาหารนี้ ไม่สมควรที่จะคิดค่าบริการเปิดขวดเหล้าหรือไวน์

หรือหากมีความจำเป็นก็ขอให้กำหนดค่าบริการไว้ให้ตายตัวด้วย ทั้งนี้ จะได้รับทราบโดยทั่วกัน

ก็คงต้องคอยการทำงานของกรมการค้าภายในละครับว่าจะดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไรต่อไป

ครับ เริ่มเขียนบทความนี้ด้วยอารมณ์ขุ่นมัว

เมื่ออยากได้ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ซึ่งพร้อมที่จะรับฟังปัญหาของประชาชน รวมทั้งพุดจาด้วยน้ำเสียงไพเราะและน่าฟังแล้ว

ก็รู้สึกประทับใจ

การที่ “เทอร์โบ” ไม่ได้แสดงตัวว่าเป็นใคร ยังได้รับการบริการที่ดีแบบนี้

ทำให้เห็นว่าประชาชนทั่วไปก็คงจะได้รับการด้วยดีเช่นเดียวกัน

ข้าราชการทั้งสองหน่วยงานที่ “เทอร์โบ” ได้พุดจาด้วยทั้ง 3 คน

คงจะปฏิบัติตามคำขวัญของท่านปัญญาชนทักกษุที่ว่า

“ข้าราชการคือบุคคลที่ทำงานให้ประชาชนชื่นใจ”

ท่านเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและท่านอธิบดีกรมการค้าภายใน ขอได้โปรดรับคำชมของ “เทอร์โบ” ไว้ด้วย
